

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **S., a.s.**, IČO: X., so sídlom v B., proti povinnej **E.**, bývajúcej v G., **o vymoženie 2 570,50 € (77 439 Sk)**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 20 Er 816/2008, na dovolanie oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 18. februára 2009 sp. zn. 23 CoE 13/2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** uznesenie Krajského súdu v Trnave z 18. februára 2009 sp. zn. 23 CoE 13/2009 a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Galanta uznesením z 5. decembra 2008 č.k. 20 Er 816/2008-45 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu – „konkurznej prihlášky pohľadávky č. 7 K 121/97 zo 16. septembra 1998“. V odôvodnení uviedol, že preskúmaním návrhu na vykonanie exekúcie, exekučného titulu, žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, fotokópií zmlúv o postúpení pohľadávok, o prevzatí dlhu a dohody o započítaní, ktoré boli pripojené k návrhu na vykonanie exekúcie, dospel k záveru, že oprávnená nepreukázala spôsobom vyžadovaným zákonom č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení (ďalej len „Exekučný poriadok“), že na ňu prešlo právo vyplývajúce z exekučného titulu (§ 38 ods. 1 Exekučného poriadku).

Proti uvedenému uzneseniu podala oprávnená odvolanie. Krajský súd v Trnave uznesením z 18. februára 2009 sp. zn. 23 CoE 13/2009 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení poukázal na to, že ako exekučný titul pripojila oprávnená k návrhu na vykonanie exekúcie rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo 4. februára 2000 č.k. 7 K 121/97-155, ktorým bol zrušený konkurz na majetok povinnej. Z listinných dôkazov, ktoré sú založené v spise, odvolací súd vyvodil, že exekučným titulom nie je toto rozhodnutie,

ale platobné výmery vydané právnym predchodcom oprávnenej (V.), ktoré sa však v spise nenachádzajú. Keďže v spise nie je založený exekučný titul so zákonom stanovenými náležitosťami, bolo potrebné žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuť (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku). Vzhľadom na to odvolací súd napadnuté uznesenie súdu potvrdil ako vecne správne (§ 219 O.s.p.), i keď vychádzal z iných právnych záverov ako súd prvého stupňa.

Oprávnená v dovolaní, ktorým napadla potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, namietala, že jej v konaní bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Odvolací súd podľa jej názoru založil rozhodnutie na okolnostiach, ktoré súd prvého stupňa v preskúmvanej veci nepovažoval pre rozhodnutie za určujúce a na ktorých svoje uznesenie o zamietnutí návrhu na udelenie poverenia ani nezaložil. V dôsledku toho nemala v odvolacom konaní reálnu možnosť uplatňovať procesné práva účastníka konania. Vyslovila názor, že pokiaľ sa odvolací súd nestotožnil so závermi súdu prvého stupňa, mal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, a nie napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Z týchto dôvodov oprávnená žiadala napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas osoba oprávnená na tento procesný úkon, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 a nasl. O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nemá znaky

žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Odvolací súd svojím uznesením potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, dovolanie ale nesmeruje proti potvrdzujúcemu uzneseniu uvedenému v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p. Dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na to by prípustnosť dovolania oprávnenej prichádzala do úvahy len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné.

Oprávnená procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Dovolateľka namieta, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je taký nesprávny, procesné ustanovenia porušujúci postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a v konaní uplatňovať (realizovať) procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv.

Vada konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. je dôsledkom porušenia práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd). Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu. Ak osoba (právnická alebo fyzická) splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa účastníkom konania so

všetkými procesnými oprávneniami a povinnosťami, ktoré z tohto postavenia vyplývajú. Obsahom práva na súdnu ochranu v rámci spravodlivého procesu je i právo účastníka, aby sa jeho vec, ak to zákon pripúšťa, prejedнала v dvojínštančnom konaní. V preskúmvanej veci bola oprávnenej znemožnená realizácia tohto práva.

Súd prvého stupňa rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie odôvodnil tým, že oprávnená žiadnymi dokladmi nepreukázala, že na ňu prešlo právo z exekučného titulu, a že ju preto nemožno považovať za právnu nástupkyňu subjektu, ktorému bolo exekučným titulom priznané peňažné plnenie voči povinnej.

Odvolačný súd založil svoje rozhodnutie na tom, že exekučným titulom nie je rozhodnutie, ktoré považoval za exekučný titul súd prvého stupňa (t.j. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo 4. februára 2000 č.k. 7 K 121/1997-155), a že exekučným titulom sú platobné výmery vydané V..

Procesným postupom odvolacieho súdu bola v predmetnej veci vo vzťahu k oprávnenej porušená zásada dvojínštančnosti občianskeho súdneho konania, v súlade s ktorou mal odvolací súd v danej procesnej situácii rozhodnutie prvostupňového súdu zrušiť, a nie potvrdiť z dôvodov, ktoré neboli v konaní na súde prvého stupňa považované za významné, avšak odvolací súd na ne hľadel ako na rozhodujúce. Pokiaľ odvolací súd svoje rozhodnutie „nečakane“ založil na inom závere než súd prvého stupňa (o tom, čo je exekučným titulom), odňal oprávnenej možnosť namietat' správnosť „nového“ (a z pohľadu odvolacieho súdu pre posúdenie veci rozhodujúceho) záveru v konaní o riadnom opravnom prostriedku na inštančne vyššom súde.

Dovolací súd so zreteľom na uvedené dospel k záveru, že odvolací súd svojím postupom odňal oprávnenej možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.; uznesenie odvolacieho súdu preto zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b O.s.p.). Vzhľadom na dôvod, pre ktorý došlo k zrušeniu uznesenia odvolacieho súdu, nezaoberal sa dovolací súd námietkami dovolateľky týkajúcimi sa právneho posúdenia veci.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znovu o trovách pôvodného i dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. mája 2009

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková